

รามคำราธาย

ภาคสอง สมัยที่ ๗๕ ปีการศึกษา ๒๕๖๔ เล่มที่ ๑๖

บทบรรณาธิการ

คำถ้า ศาลมีคำพิพากษาคดีถึงที่สุดว่าที่ดินพิพาทเป็นของโจทก์ จำเลยมายื่นคำร้องขอแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาทโดยการครอบครองปัจปัจจุบัน เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาข้ามหรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษากฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษากฎีกាដี ๕๔๐๓/๒๕๖๔

ผู้คัดค้านเคยฟ้องขึ้นไปล่ผู้ร้องออกจากการที่ดินพิพาท อ้างว่าที่ดินพิพาทเป็นของผู้คัดค้าน ผู้ร้องเป็นจำเลยให้การว่าที่ดินพิพาทเป็นของผู้ร้อง ศาลกำหนดประเด็นข้อพิพาทว่า ที่ดินพิพาทเป็นของโจทก์หรือจำเลย (ผู้คัดค้านหรือผู้ร้อง) ซึ่งต่อมาคดีดังกล่าวศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วว่าที่ดินพิพาทเป็นของโจทก์หรือผู้คัดค้าน การที่ผู้ร้องมายื่นคำร้องขอคดีนี้ว่า ผู้ร้องได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินพิพาทโดยการครอบครองปัจปัจจุบัน เท่ากับเป็นการอ้างว่าผู้ร้องเป็นเจ้าของที่ดินพิพาทนั้นเอง ดังนั้น คดีนี้จึงมีประเด็นเป็นอย่างเดียวกันกับคดีก่อนว่า ที่ดินพิพาทเป็นของผู้ร้องหรือผู้คัดค้าน คำพิพากษาในคดีก่อนย่อมผูกพันผู้ร้องซึ่งเป็นคู่ความในคดีนี้ด้วยจนถึงวันที่คำพิพากษาในคดีก่อนถูกเปลี่ยนแปลง แก้ไข กลับหรือลดเสียถ้าหากมี ตาม ป.ว.พ. มาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง การที่ผู้ร้องมายื่นคำร้องขอเป็นคดีนี้อีกจึงเป็นการขอให้ศาลมีคำพิพากษานี้คดีสั่งในประเด็นที่ได้วินิจฉัยไปแล้ว การยื่นคำร้องขอในคดีนี้ของผู้ร้องจึงเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาข้าม ต้องห้ามตาม ป.ว.พ. มาตรา ๑๔๔

คำถ้า ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยทรัพย์ที่ยืด ศาลมยคำร้องขอ คดีถึงที่สุด หากมายื่นคำร้องขออีกโดยอ้างเหตุอย่างเดียวกันกับที่อ้างในคำร้องขอคดีก่อน เป็นฟ้องข้ามหรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษากฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษากฎีกាដี ๖๐๓๔/๒๕๖๔

คดีก่อนผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ปล่อยทรัพย์โดยอ้างเหตุว่าที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างที่โจทก์นำมายืดเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ร้อง แต่ผู้ร้องให้จำเลยที่ ๑ ถือกรรมสิทธิ์แทนด้วยการทำสัญญาขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างให้จำเลยที่ ๑ โดยไม่ชำระราคา เพื่อให้จำเลยที่ ๑ นำที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวไปจดทะเบียนจำนองเป็นประกันภัยยืมเงินจากธนาคารแล้วนำเงินมาแบ่งกัน คดีถึงที่สุดโดยศาลอ่านต้นวินิจฉัยว่า แม้ข้อเท็จจริง

จะได้ความตามคำร้องก็ตาม แต่ผู้ร้องจะร้องขอให้ปล่อยที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างไม่ได้ถือได้ว่าศาลชั้นต้นได้วินิจฉัยซึ่ขาดในประเด็นแห่งคดีแล้วว่าผู้ร้องไม่มีสิทธิขอให้ปล่อยที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างที่โจทก์นำขึ้นมา ดังนั้น การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ปล่อยที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างที่โจทก์นำขึ้นมาเป็นคดีนี้อีก แม้ผู้ร้องจะอ้างเหตุว่า ผู้ร้องเป็นโจทก์ฟ้องจำเลยที่ ๑ ขอให้ศาลเพิกถอนสัญญาขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว และศาลมีคำพิพากษาในคดีดังกล่าวให้เพิกถอนสัญญาขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวแล้วก็ตาม แต่ศาลมีคำสั่งที่โจทก์ฟ้องข้อเท็จจริงตามที่โจทก์ชี้เป็นผู้ร้อง ในคดีนี้กล่าวอ้างว่าที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างที่โจทก์นำขึ้นมาเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ร้อง แต่ผู้ร้องให้จำเลยที่ ๑ ถือกรรมสิทธิ์แทนด้วยการทำสัญญาขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างให้จำเลยที่ ๑ โดยไม่ชำระราคา เพื่อให้จำเลยที่ ๑ นำที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวไปจดทะเบียน จำนวนเป็นประกันการภัยมเงินจากธนาคารแล้วนำเงินมาแบ่งกัน แล้วพิพากษาให้เพิกถอนสัญญาขายที่ดินแปลงดังกล่าวระหว่างโจทก์และจำเลยที่ ๑ คำร้องขอให้ปล่อยทรัพย์คดีนี้จึงเป็นการอ้างเหตุอย่างเดียวกันอีกว่าผู้ร้องเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างที่โจทก์นำขึ้นมา แต่ผู้ร้องให้จำเลยที่ ๑ ถือกรรมสิทธิ์แทนด้วยการทำสัญญาขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างให้จำเลยที่ ๑ โดยไม่ชำระราคา เพื่อให้จำเลยที่ ๑ นำที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวไปจดทะเบียนจำนวนเป็นประกันการภัยมเงินจากธนาคารแล้วนำเงินมาแบ่งกันนั่นเอง เนตุที่ผู้ร้องอ้างในคดีนี้จึงยังคงอาศัยเหตุอย่างเดียวกับคดีก่อน การยื่นคำร้องขอให้ปล่อยทรัพย์คดีนี้ยอมเป็นการรื้อฟื้นฟ้องกันอีกในประเด็นที่ได้วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกัน คำร้องขอให้ปล่อยทรัพย์คดีนี้จึงเป็นการฟ้องชี้กับคดีก่อนต้องห้ามตาม พ.ร.บ. วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๔๘ วรรคหนึ่ง ประกอบ พ.ร.บ. วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗

คดีก่อนที่ศาลมีคำสั่งว่าผู้ร้องเป็นตัวการไม่เปิดเผยชื่อไม่อาจทำให้เสื่อมเสียถึงสิทธิของโจทก์ชี้เป็นบุคคลภายนอกที่มีต่อจำเลยที่ ๑ และขวนขวยได้สิทธิมาก่อนที่จะรู้ว่าจำเลยที่ ๑ เป็นตัวแทนของผู้ร้องได้นั้นเป็นการพิจารณาและวินิจฉัยโดยอาศัยเหตุที่ผู้ร้องอ้างในคำร้องขอว่าที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างที่โจทก์นำขึ้นมาเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ร้อง แต่ผู้ร้องให้จำเลยที่ ๑ ถือกรรมสิทธิ์แทนด้วยการทำสัญญาขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างให้จำเลยที่ ๑ โดยไม่ชำระราคา เพื่อให้จำเลยที่ ๑ นำที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวไปจดทะเบียนจำนวนเป็นประกันการภัยมเงินจากธนาคาร และคดีนี้ที่ผู้ร้องยื่นคำร้องขอว่าผู้ร้องเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างที่โจทก์นำขึ้นมาเป็นคดีนี้ที่ดินแปลงดังกล่าวระหว่างโจทก์และจำเลยที่ ๑ แล้วศาลมีคำสั่งตัดสินให้เพิกถอนสัญญาขายที่ดินแปลงดังกล่าวระหว่างโจทก์และจำเลยที่ ๑ แล้ว

นั้น คำฟ้องและคำพิพากษาศาลชั้นต้นในคดีดังกล่าวเป็นการอ้างความเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์โดยอาศัยเหตุเดียวกับที่ผู้ร้องอ้างในคำร้องขอคดีก่อน เช่นกัน การยื่นคำร้องขอให้ปล่อยทรัพย์คดีนี้จึงเป็นการอาศัยเหตุอย่างเดียวกันกับคดีก่อน

คำตาม บุคคลที่ได้รับโอนสิทธิเรียกร้องตามสัญญาจากโจทก์เดิมซึ่งศาลมีคำพิพากษาคดีถึงที่สุดแล้ว จะฟ้องขอให้บังคับจำเลยตามสัญญางบบเดียวกันกับที่โจทก์เดิมเคยฟ้องจำเลยมาก่อน ได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษารวีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษารวีกาวีที่ ๔๖๔/๒๕๖๔

เดิมธนาคาร ศ. เป็นโจทก์ฟ้องจำเลยและ บ. ขอให้ชำระหนี้ตามสัญญาภัยเงิน สัญญาค้ำประกัน และสัญญาจำนองที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างแปลงเดียวกันกับที่ฟ้องคดีนี้ คู่ความตกลงประนีประนอมยอมความกันและศาลมีคำพิพากษาตามยอมคดีถึงที่สุดแล้ว ซึ่งตามสัญญาประนีประนอมยอมความ มีใจความว่าจำเลยยอมชำระหนี้ให้ธนาคาร ศ. โดยจะจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ทรัพย์จำนวนให้ธนาคาร ศ. เพื่อเป็นการชำระหนี้ หากไม่ดำเนินการจำเลยยอมให้ธนาคาร ศ. บังคับชำระหนี้เดือนจำนวนตามกำหนดห้ามฟ้องทุกประการ กรณีดังกล่าวถือได้ว่ามีการฟ้องบังคับตามสัญญาจำนองที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างแปลงเดียวกันกับที่โจทก์ฟ้องในคดีนี้และศาลมีคำพิพากษาในคดีก่อนได้มีคำวินิจฉัยคดีถึงที่สุดไปแล้ว การที่บริษัทบริหารสินทรัพย์ พ. รับโอนสิทธิเรียกร้องตามสัญญาจำนองดังกล่าวมาจากธนาคาร ศ. และโอนต่อให้โจทก์อีกทอดหนึ่งนั้น โจทก์จึงเป็นผู้สืบสิทธิเรียกร้องตามสัญญาจำนองต่อจากธนาคาร ศ. เมื่อธนาคาร ศ. เคยเป็นโจทก์ฟ้องจำเลยเพื่อบังคับจำนองในคดีดังกล่าวข้างต้นมาแล้วโจทก์จึงเป็นผู้สืบสิทธิที่อยู่ในฐานะเดียวกันกับธนาคาร ศ. ซึ่งเป็นโจทก์ในคดีก่อน ดังนี้ การที่โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยตามสัญญาจำนองฉบับเดียวกันกับที่ธนาคาร ศ. เคยเป็นโจทก์ฟ้องจำเลยในคดีดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นการรื้อฟ้องกันอีกในประเด็นที่ได้วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกันกับคดีก่อนซึ่งถึงที่สุดแล้ว

ฟ้องในคดีก่อนขอให้จำเลยชำระหนี้เงินกู้ หากไม่ชำระให้ยึดทรัพย์จำนวนขายทอดตลาดเอาเงินมาชำระหนี้ เป็นการฟ้องให้ใช้น้ำกฎหมายและบังคับจำนอง สาบานฟ้องในคดีนี้ขอให้จำเลยชำระเงินไถ่ถอนจำนอง หากไม่ชำระให้ยึดทรัพย์จำนวนขายทอดตลาดเอาเงินมาชำระ ฟ้องหักสองคดีต่างกันอ้างสิทธิตามสัญญางบบเดียวกันมาเรียกร้องให้จำเลยรับผิด แม้ฟ้องคดีก่อนไม่ได้เรียกให้จำเลยไถ่ถอนจำนวนก่อนดังเช่นฟ้องคดีนี้

แต่ตามท้องทั้งสองคดีก็ยังคงมีประเด็นแห่งคดีที่จะต้องวินิจฉัยว่า จำเลยต้องรับผิดตามสัญญาจำนำของฉบับเดียวกันนั้นหรือไม่ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกัน

ฟ้องคดีนี้เป็นการใช้สิทธิเรียกร้องตามสัญญาจำนำของฉบับเดียวกันกับที่ธนาคาร ศ. ฟ้องในคดีก่อน เมื่อโจทก์เป็นผู้สืบสิทธิตามสัญญาจำนำของต่อจากธนาคาร ศ. การที่จำเลยไม่ยอมได้ถอนจำนำของตามที่โจทก์บอกกล่าวก่อนฟ้องคดีนี้จึงเป็นเพียงการปฏิเสธไม่ชำระหนี้ต่อผู้รับจำนำของตามสัญญาจำนำของรายเดียวกันกับที่จำเลยถูกฟ้องในคดีก่อนมาแล้ว จึงพึงไม่ได้ว่ามีข้อโต้แย้งสิทธิเกิดขึ้นใหม่ต่อโจทก์ และพังไม่ได้ว่าฟ้องคดีนี้ มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยคุณลักษณะเหตุกับฟ้องคดีก่อน

แม่จำนำของตามฟ้องคดีนี้ยังไม่ระบุ ทรัพย์สิทธิจำนำของยังคงมีอยู่ก็ตาม แต่การที่จะบังคับชำระหนี้ตามสัญญาจำนำของโดยใช้สิทธิทางศาลก็ต้องอยู่ในบังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งตาม ป.ว.พ. มาตรา ๑๔๘ ประกอบ พ.ร.บ. วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗ บัญญัติห้ามให้ค่าความเดียวกันรือร้องฟ้องกันอีกในประเด็นที่ได้วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกัน เมื่อบанการ ศ. ได้ใช้สิทธิฟ้องบังคับจำนำของจำเลยในคดีก่อนซึ่งถึงที่สุดแล้ว โจทก์ซึ่งเป็นผู้สืบสิทธิผู้รับจำนำของต่อจากธนาคาร ศ. และอยู่ในฐานะเดียวกันกับธนาคาร ศ. ซึ่งเป็นโจทก์ในคดีก่อนจึงตกลงอยู่ในบังคับด้วยห้ามให้ฟ้องบังคับจำนำของจำเลยเป็นคดีนี้ซึ่งมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกันกับคดีก่อนได้ออกตามบทกฎหมายดังกล่าว การที่สิทธิจำนำของตามฟ้องยังไม่ระบุ ทรัพย์สิทธิจำนำของยังคงมีอยู่นั้น เนื่องจากในคดีก่อนไม่มีการบังคับคดีและการที่โจทก์ไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าส่วนสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาก็เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในชั้นบังคับคดีของคดีก่อน กรณีดังกล่าวถือไม่ได้ว่า ภายหลังจากที่มีการฟ้องคดีก่อนแล้วได้มีการกระทำอันเป็นการโต้แย้งสิทธิของโจทก์เกิดขึ้นใหม่ ดังนี้ โจทก์ไม่อาจอ้างความมีอยู่ของทรัพย์สิทธิจำนำของมาเป็นเหตุให้ฟ้องคดีนี้ได้อีก โดยไม่เป็นการฟ้องข้าในประเด็นที่ได้วินิจฉัยไว้ในคดีก่อนแล้ว แต่สิทธิของโจทก์ในฐานะผู้ทรงทรัพย์สิทธิจำนำของยังคงมีอยู่โดยสมบูรณ์ตามกฎหมายเช่นเดิมและโจทก์ยังสามารถใช้สิทธิทางศาลเพื่อให้ได้รับชำระหนี้จำนำของโดยวิธีอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ได้ เช่นกรณีที่มีการยึดทรัพย์ในคดีอื่น โจทก์สามารถร้องขอ กันส่วน หรือร้องขอบังคับบุริมสิทธิขอให้นักศึกษาทุกคนสอบได้เป็นแนวบันฑิต

นายประเสริฐ เสียงสุทธิวงศ์
บรรณาธิการ